

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

LIII. An transgrediens clauram modico in ingressu, vel egressu, peccet, &
censuras incurrat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

DVBITATIO LIII.

An transgrediens clausuram modico ingressu vel egressu peccet, & censuras incurrat?

SUMMARY.

- 1 Ingressus clausuram modico ingressu, vel egressu neque peccat, neque censuras incurrit.
- 2 Modicum moraliter loquendo, seu paruitas materia a peccato, & censuris excusat.
- 3 Ingressus, seu egressus secundum Graffium, & alios quomodo esse possit levis materia, seu modicum.
- 4 Furtum vnius argentei ratione paruitatis materia non est peccatum mortale, licet sit verum, & perfectum furtum, nec inducit censuras latas contra furantes.
- 5 Ingressus vel egressus per duos tantum pedes, praeciso periculo peccati, data parua mora non est peccatum, nec inducit censuras.
- 6 Modicum, seu paruitas materia in casu ingressus, seu egressus intelligitur iuxta mentem Auctoris quando res non est consummata, sed verbi gratia vna pars corporis est intus, altera foris.
- 7 Stans in ostio Monasterij non peccat, nec poenas contra clausuram violantes latas incurrit.
- 8 Ostium dicitur esse partim intra, partim extra clausuram, contra Zecchium.
- 9 Stans in ostio censetur stare in domo, & sic incurrit poenas ingredientis domum, ad tradita per Bartolum, Baldum, & alios.
- 10 Opinio Auctoris contra Zecchium est probabilior, & quare.

1 Respondetur negativè, quia (cum hoc præceptum, utpote mortale, moraliter tantum obliget, ut dubitat, præcedenti dicebam) modicum a peccato & censuris excusat. Doctores, quos citat, & sequitur Graff. de casib. reser. cap. 5. n. 44. & 1. part. decis. lib. 4. cap. 23. num. 25. & alij mox infra citandi. Vide etiam quæ dicebam dub. 4.

Cæterum, quantumnam sit modicum in casu nostro?

- 2 Respondetur, quod (licet Graff. locis supra cit. Naldus verb. clausura, num. 4. & Merolla tom. 1. disp. 1. cap. 2. disp. 7. num. 502. putent, modicum esse, si ingressus secularis in Monasterium Monialium, vel egressus Monialis è clausura sui Monasterij, vel ingressus forinse in Monasterium virorum sit per duos pedes; moti ex eo, quia etsi ille sit verus, & perfectus ingressus, vel egressus, est in parua materia, & sic non sufficiens ad peccatum mortale; sicuti, licet furtum vnius argentei sit verum, & perfectum furtum, tamen quia est in parua quantitate, non est sufficiens ad peccatum mortale, nec ad contrahendas poenas latas contra furantes; quod mihi non improbat, si abest periculum peccati, & cum illo modico ingressu, vel egressu coniungitur parua mora temporis) nihilominus probabilius sit, modicum in hoc casu, seu in hoc ingressu, vel egressu esse, quando hæc non sunt perfecta, & consummata; ita ut nimirum pars corporis (sive maior, sive minor) sit intus, altera foris; seu totum corpus non sit intus, vel totum foris; ut si quis, verbi gratia, vno pede clausuræ ianuam exierit, altero intus extiterit; vel si quis quasi equitans, Monasterij muro infideat. Portell. in dub. Regular. verb. clausu-

ra Monialium, n. 75. Bonacina de claus. quest. 1. punct. 1. num. 7. Tamburin. de iure Abbat. disp. 16. quest. 5. ad 7. Diana part. 3. tract. 2. resol. 52. Homobon. in consult. Moral. tom. 1. part. 4. resp. 61. Texeda in controuers. tom. 1. lib. 2. tractatu 1. controuers. 14. dub. 1. numero 9. Ant. Fernandez in Instruct. Confess. part. 2. cap. 5. n. 13. Rodrig. tom. 1. q. 49. art. 7. & Lezana verb. clausura, n. 7.

Vnde probabilius non peccat, nec poenas contra clausuram ingrediendo, vel egrediendo violentem latas incurrit, qui stat in ostio, quia ostium est partim intra; partim extra clausuram (ut rectè dixit Gloss. in cap. cum sanctum, verb. Virgo, de poenitentia, disp. 6. Bald. in l. cetera, ff. de legat. 1. Alex. & lafon. ibid. num. 11.) quamvis contrarium non omnino improbabilius teneat Zecchius de casibus reser. cas. 10. num. 1. motus ex eo, quia stans in ostio censetur stare in domo, & sic incurrit poenas ingredientis domum; cum ad hoc satis sit tangere partem domus, sicuti tradunt Bartolus in l. 1. §. hoc interdictum, num. 1. ff. de cloacis, Baldus in rubr. verb. h. s. adde, ff. solut. matrim. Alex. cons. 137. numero 14. vol. 2. & laf. in l. plerique, numero 10. limit. 4. ff. de in ius vocando: sed quod dixi, est probabilius propter rationem dictam, præsertim cum poenæ sint potius restringendæ, quam ampliandæ.

DVBITATIO LIV.

An, & quas censuras, poenasque incurrat ingrediens Monasterium Monialium extra casus permisos?

SUMMARY.

- 1 Ingressus claustra Monialium præcisa causa necessitatis, & superioris licentia in scriptis concessa, incurrit ipso facto excommunicationem latam à Concilio Tridentino.
- 2 Licentia concessa ingrediendi claustra Monialium quibuscumque sexibus renouata fuerunt à Gregorio XIII. & ab eo aucta fuerunt poenæ lata contra violantes clausuram, qui ex eiusdem Decreto incurrit excommunicationem ipso facto, à qua non possint absolui, nisi à Romano Pontifice, præciso mortis articulo.
- 3 Superiores quocumque nomine censeantur permittentes ingredi prætextu dictarum licentiarum, ultra dictam excommunicationem, incurrit poenas privationis dignitatum, beneficiorum suorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda.
- 4 Dispositio Pauli V. est similis dictæ dispositioni Gregorij in Bulla, quæ incipit: Monialium statui.
- 5 Paulus V. secundum mentem Oberubini in suo Bulario renouauit simpliciter omnes facultates, & priuilegia ingrediendi, etiam si in ipsis non continetur licentia conuersandi, & refectionem corporalem sumendi cum Monialibus.
- 6 Particula (aut) dicitur disiunctiua.
- 7 Paulus V. quod non renouauerit simpliciter omnes facultates & priuilegia ingrediendi, est etiam probabilis.
- 8 Particula (&) dicitur coniunctiua, & posita in concessionibus quid operetur.
- 9 Particula (huiusmodi) relationem habet ad præcedentia;